

Obsah

Předmluva	15
Úvod	23
<i>Ve kterém je čtenář varován.</i>	
Prolog	35
<i>Ve kterém se Abraham vyznává z bláznovství své ženě.</i>	
Dopis I	39
<i>Ve kterém Abraham přijímá Harmoniinu žádost.</i>	
Dopis II	43
<i>Ve kterém je nastíněn Abrahamův raný prožitek deziluze.</i>	
Dopis III	45
<i>Ve kterém utišíme slavičí serenádu. Ve jménu lásky se vyhneme lásce. Jsou stanoveny prožitkové axiomy. Průzkumníka láká vydat se za zed' rozumu.</i>	
Dopis IV	49
<i>Plný slov a zvuků. Frankenstein přijímá nové povolání jako spisovatel ve slonovinové věži. Projekt vytyčení hranic je dezinterpretován. Óda na vědu se mění v modlářství. „Nemoc, kterou je postmodernismus, se na- štěstí ukazuje jen jako pouhý text,“ tvrdí guma nacházející se mimo text.</i>	
Dopis V	54
<i>Tento dopis je připomínkou Newtonových spisů a moderní vědec se nad nimi může zastydět. Mysl, která stvořila věty o neúplnosti, si dovolí k těmto větám něco říci. Turingovsky úplný stroj kacířsky napodobuje sám sebe. Když poodkryjeme závoj, je věda poezií. Faust uzavře dohodu s nesprávnou entitou.</i>	

Dopis VI	57
<i>Ve kterém je předložen rozmazaný obraz jazyka. Tragédie a komedie poodkrývají esenci mysticismu. Papoušek opakuje: „No hay otro dios que el Dios“, když se před ním odhalí Bůh. Empatie se ukazuje jako prvořadý princip a filosofie se ukazuje jako empatická disciplína.</i>	
Dopis VII	68
<i>Ve kterém je vykreslen Albrecht Dürer a způsob ztvárnění jeho obrazu Nosorožec. Zprovozní se kavárna, ve které se nepije káva.</i>	
Dopis VIII	70
<i>Tento dopis slouží jako poznámka pod čarou k Platónově nenapsané filosofii.</i>	
Dopis IX	76
<i>O obrovských pouštních kaktusech. Lingvista publikuje mimořádně cennou odbornou práci týkající se interpunkčního stylu knihy o Přírodě. Mystikové vaří podle receptářů. Je odhaleno, že konec světa nastane, když se nám začne do úst házet popcorn. Řada učenců duchovně ztroskotá, zlákána písni sirén. Je nám zjevena ironie výmluvnosti v existenciálních tématech.</i>	
Dopis X	82
<i>O obrazech. Chemikové duše zjistili, že ego má atomové číslo 13. Naše dravá ega jsou připoutána k brýlím. Učenci odkryjí své vnitřní dítě a zapojí se do her na role.</i>	
Dopis XI	87
<i>Ve kterém je dlážděna cesta k absurditě, když zanícený ateista studuje teologii. Nejsebestřednější narcis tvrdí, že koncept „já“ je pouhou iluzí.</i>	
Dopis XII	89
<i>Ve kterém je akademické psaní souhrnně označeno jako dovolávání se autority. Užívání meditace k detekci částic, na které se rozpadá Higgsův boson, se striktně nedoporučuje. Básníci, kteří jsou autory vědeckých článků, vyhledávají ke zveřejnění svých výstupů časopisy s vysokým impact faktorem.</i>	

Dopis XIII	97
<i>O racionalitě, iracionalitě a abracionalitě. Všechno se zbytečně komplikuje, aby se záležitosti zjednodušily.</i>	
Dopis XIV	103
<i>V němž je líčen příběh astrofyzičky, která je o dech blíže Demiurgovi.</i>	
Dopis XV	107
<i>Který demaskuje existencialismus jakožto mysticismus v převleku. Plameny Pekla uhasínají a Nebe je spalováno. Pianista tancuje na mazurku a dosahuje moudrosti.</i>	
Dopis XVI	115
<i>Který si klade otázku, zda vůbec rozumíme erotické lásce, natož pak Lásce transcendentální.</i>	
Dopis XVII	117
<i>Pojednávající o tom, proč se nedaří doručit duchovní „cargo“.</i>	
Interludium	122
<i>Které oživuje jazyk prostřednictvím střední angličtiny.</i>	
Dopis XVIII	126
<i>V němž si povšimneme břehu. Na pouhých pěti stranách byl explikován vývoj západní filosofie od Descarta po Schopenhauera. Ukazuje se, že jsme opicemi, které participují v nesmyslné hře.</i>	
Dopis XIX	131
<i>V němž se odhaluje Nietzscheho světecká povaha.</i>	
Dopis XX	137
<i>V němž si jazyk tančí svým vlastním rytmem.</i>	
Dopis XXI	140
<i>Který se zabývá kostmi předhozenými nenasytně hladovému ego. Ego je dezintegrováno a vrací se k člověku podruhé, neboť chce zjistit, jak dobře se mu tentokrát povede. Padlý kuň se nesmyslně vrhá do všech stran. Rozum není objektivní.</i>	

Dopis XXII	144
<i>Který popisuje nejchvályhodnější činy našich odborných asistentů. Hudba je uzávorkována. Jsou znovuobjeveny zapomenuté duše, jen aby byly položeny na pitevní stůl a rozpitvány jako mrtvoly. Ten Jediný je roztržěn na stole učence. „Analýza“ a „výzkum“ se ukazují být eufemismy.</i>	
Dopis XXIII	147
<i>O Mysli jako Celku.</i>	
Dopis XXIV	148
<i>Který poukazuje na to, že nadměrná publikační činnost je známkou nevzdělanosti. Jsou vysvětleny ekonomické aspekty psaní. Odhaluje se zarážející fakt: Recyklovaný papír je cennější než tištěné knihy.</i>	
Dopis XXV	153
<i>O chvění listů a vesmírných otřesech, které vedly k tomuto okamžiku.</i>	
Dopis XXVI	155
<i>V němž je líčena Schopenhauerova Koperníkovská revoluce. Ptáci a opice objevují gravitaci. Mystikové přinášejí bouři těmi nejtiššími slovy.</i>	
Dopis XXVII	158
<i>V němž se odhaluje, že Základ Bytí hovoří skrze jazyk Prožitku. K vědcovu zděšení odkrývá povahu Skutečnosti skladatel. Disonantní akord je okamžik. Lásky je vztaženost. Hudební prožitek se přeměňuje v duchovní prožitek.</i>	
Dopis XXVIII	163
<i>O Kosmicko-chromatickém vývoji. Je dirigováno Skrjabinovo Mysterium. Darwin objevuje hudbu ztvárněnou skrze biologii.</i>	
Dopis XXIX	167
<i>O ostudách a pošetilostech. Superpočítač se používá jen k hraní tetrisu.</i>	
Dopis XXX	169
<i>Který zkoumá absurditu propagace rozdělení ve jménu jednoty. Lásky posvěcuje rozum.</i>	

Dopis XXXI	172
<i>O konečných proměnách, díky nimž se vše jeví jako sláma. Diderot zakončí svou encyklopedii a sepisuje svého vlastního Tristrama Shandyho.</i>	
Dopis XXXII	174
<i>Ve kterém se pud mění v energii a energie v pud.</i>	
Dopis XXXIII	176
<i>O existenciálních nevyrovnanostech. Papoušci soutěží v papouščí show. Knihy se shromažďují jako munice.</i>	
Dopis XXXIV	178
<i>Ve kterém je věda demaskována jako způsob vytváření mýtů.</i>	
Dopis XXXV	180
<i>Který redukuje absurdní komedii profesní specializace na pouhou náhodu. Hrdost je mylně chápána jako vděčnost.</i>	
Dopis XXXVI	183
<i>Který demaskuje akademičtinu jako latinu v převleku. Lacan je svlečen donaha.</i>	
Dopis XXXVII	187
<i>O tom, co přetváří píseň na hymnus.</i>	
Dopis XXXVIII	189
<i>Který odkrývá, že cestou není náboženství ani věda.</i>	
Dopis XXXIX	192
<i>V němž se Příroda probouzí k Sobě samé skrze vzájemný pohled. Ve fantastním světě, řízeném pravidly magického realismu, se při slavnostních promocích člověk zázračně stává magistrem nebo doktorem. Evoluce je odhalena jako čmáranice.</i>	
Dopis XL	197
<i>O tiché niternosti.</i>	
Poděkování	199
Epilog	201
Seznam literatury	203